

(א) לעיל נה, (ב) מוסקפא
(ג) י"א, (ד) כ"ה היזקל ג' ו' ג'
(ה) (ו) יומתה ג' מולתה דב' -
(ז) כ"ה בבני מעיים, (ח) י"א
ל' תולתה, (ט) ג' ו' קבד,
(י) כ"ה טוב, (יא) ע"י תוס'
חולין ג. סד"ה המניע ועי'
תוס' טובה. ד"ה המקנה
(יב) יצבדג, (יג) רבשל חז"ל,
(יד) פנדר רען וס"ה שס
הד"ס יואלן בקודר שעל
תפיסין מקורן א"ה משולש
בשיל ש"ה יעבדו לרד"ל
(טו) [ג] ר"ס. מזור דבש.
(טז) ע"ה ש"ה א"ה ו' וינ"י
מוסקפא לעיל קט. רד"ה רוחא
ותוס' חולין טו: ד"ה אלה
ע"ר.

היני בעו מיניה מהו
אמר להו הכי אמר ר
מרוב בשבת מאי מו
בבלייתא ר' ירמיה הו
א"ל הכי מאי א"ל אס
אמר רב פפא ^(ז)הנקוט
אדעתא דלכנופי ^(ז)אס
הא דרב שישא בריה ד
הוה כי אתא רב דימי
רבי לשדה והיו שני
כתיפו אמר לפניו יד
של רבי מאיר בוו לא
אמר ליה דקדק רבי
לא יהושע בן זירוז הו
בוו לא חייב ר' עקיב
כי אתא רב שמואל
במי מערה ובמי טב
אבל עשרה בני אד
ומביאין אותן בידן
אין יורדין ^(ז)לקורדימא
מחזירין את השבר
הוא כדרכו ואם נת
מה מי טבריא חמין אן

(א) עיין בערוך ערך מרחב א'.

חבית פרק שנים ועשרים שבת

חמיו של ר"מ, ברו לא חייב ר"מ חטאת. כלומר זה המעשה דומה לרטונין שיוצאין בסודרין בסע
על כתיפיהו, ור' מאיר לא היה מחייב בזה חטאת (נאי לא אסורא מדרבנן. א"ל ר' יודקדק ר"מ
מנתי הרווחן במי מערה כו'). אוקימנא למתניתין הרווחן בחמין יעבדו אבל לכתחלה לרווחן בו
ממי אפילו כל גופו מותר כר"ש. דתניא לא ישתטף אדם בין בחמין בין בצונן דברי ר"מ. ור"ש

קמז.

קצותיה כמין כרך קופר
ורחיה וכן תפחו השמאלית
ורחיה וקפל פה השמאלית
המשולש בצידו הימין
וניחה ככתפו בימין,
נמצאת מחמתו מקופלת
מחנה והנהגה ומשופטלת על
השן וחלל כנגד השדרה
ונראה כמין מרוב. וכענין
זה היה שכן כשי' [כמן]
בבלייתו שהיו קורשין ב'
כריכות. וקורין וקורין ויש
וכסוכו (מגיל), ויש
ולחי פירושו זה, אבל חובה
עליו לומר בשלשן ורבותיו
זמנו שקיבלתו וכו'.
שקבלתו מהם. וכדבר פפא
שהוא בתראה עברין דא
כללא [ומילתא] כי דאיתא
לכניסו פהו כי ללהתנחל
שכן שמי, וכדבר שישא
בריו רבב אדיו שהיה
מתנא כסדנין. כי אם
רבב אדיו כמין פנים אחת
יצא רב לשדה והיו ב'
לפי שילתו מתנחל וכו'.
תפחו ושאר הטלית כרובה
ומשופטלת לו לאחוריו.
לפי שהשן ב' וזרז ב'

נין מקובצין ולא משולשלין
עד כאן שילשל רבי טליתו.
מין אסור. ולהשתטף בחמין
מתיר. ר' יהודה אומר בחמין

(ח) רש"י ד"ה קמחלי רבנן
שבתא: (ג) ד"ה מי מערה
וכו' מקורה שהורחם ואין
חומה: (א) ד"ה מסתפנין וכו'
אלונית' לעשר בני אדם
נפישור: (ד) תוב' ד"ה אף
מי מערה חמין בחמין
שהחומה וכו' ובפ' ח' שריס
ההא דקאמר ליעבד אין אמי
והד"א:

דש"י ד"ה חייב חמאת.
דוחו ליבונה. עיין לעיל דף
קמא ע"א רש"י ד"ה מצפנים
ול"ע:

[א] גמי' יואלין בסודרן שעל הכתפן. נ"ב פי' אפילו מקופל. וז"ש רטנין ר"ל הראים. עערוך ורמב"ם: [ב] שם כל הרמב"ם שלא יקרו או שלא יתכלסו: [ג] רש"י ד"ה בקוי צבלייתא ומחזיקין אותן. נ"ב אבל הרמב"ם כתב אפילו צידו או על כתפו:

המנערה טלחו שבחב ביתי
שחטאתי פ"י המנערה כדרכי
והדרכינן מעפר, והדרכינן
המנערה אחת לשלש
[וינסין] אם יש אבק בכנר
שחט שחור [וינסין] [שחור]
המקפיד עליו, ואי אש
עליו דבר טינף, אוסר רב
אחא נמצא. אבל אם הוא
נאותא נמצא, רבא נישן א
אורז לא קפיד
לעליו, שרי, וכן הלכה.
היה שראה גלמיה רבנן
היה עומד עליה ואמר
פומבדיתא מבלבשין א
נפש. שר עליהו חזק
ומתאמר אה מכן
כדרי, רשע במקום סודי,
כדאמרינן בפרק השולח
לשחט איהו אחתא
היה שריב סביב, תחת
כבית מנע אפורה עלי עד
היה תחת התעבה תוליד איה
שחא, שקל כותמיה וקני
היה למר קני איה וקני
נפשי, אמר רבא נישן נפשי
תלפין. [איה כותמיה איה
נפשי] (כאן) דומה לגביע,
היה באותו הכותמיה
היה איה ממש, כלמר
מחזירא כדאמרינן התם
היה היה אה אה מסמא
[מסמא]. א"ל רב
וסוף איה נפוז שרי איה
לא קפדינן מיהו, הוצא
שכלתא מקדושתא ומוטתה
על כתיפא, כגון אלו מוכרי
סבולת משקלין ופסולין
אוחזין על כתיפיה, תאמר
השמים רב ונתון חסד

(ג) [אולי 5"ל אלמא דאקורה מדרבנן ואפשר דרבינו מפרש בזה לא חייב ר"מ חטאת בניחותא דחטאת לא הי